RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2861/93

af 18. oktober 1993

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (1), særlig artikel 12,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(1) Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 920/93 (2) (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af visse magnetplader (i det følgende benævnt »3,5" disketter«) med oprindelse i Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik og henhørende under KN-kode ex 8523 20 90. Gyldighedsperioden for tolden blev forlænget med højst to måneder ved Rådets forordning (EØF) nr. 2206/93 (3).

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold fik de interesserede parter, der anmodede herom, lejlighed til at blive hørt af Kommissionen. Visse af parterne fremlagde også skriftlige redegørelser med deres synspunkter vedrørende resultaterne.

(3) To importører, som ikke havde medvirket i undersøgelsen, indsendte skriftlige redegørelser til Kommissionen efter indførelsen af den midlertidige told. En af dem anmodede om at blive hørt, hvilken blev imødekommet.

(4) Parterne blev efter anmodning underrettet skriftligt om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen havde til hensigt at anbefale indførelsen af endelig told og endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en rimelig frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger efter disse redegørelser.

(5) Kommissionen undersøgte parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger og ændrede i påkommende tilfælde sine resultater under hensyn hertil.

(6) På grund af de mange komplicerede oplysninger kunne Kommissionen ikke afslutte undersøgelsen inden for den frist, der er fastsat i artikel 7, stk. 9, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE — SAMME VARE

(7) Der er ikke fremført nye argumenter vedrørende den pågældende vare og samme vare, og Rådet vedtager derfor Kommissionens resultater i betragtning 7 til 12 i forordningen om midlertidig told.

D. INDIVIDUEL BEHANDLING AF DE KINESISKE EKSPORTØRER

(8) Flere producenter i Den Kinesiske Folkerepublik anmodede på ny Kommissionen om at fastlægge individuelle undersøgelsesresultater for deres selskaber, uden at de dog fremkom med andre beviser end dem, der blev fremlagt i forbindelse med den midlertidige afgørelse, og som er angivet i betragtning 13 i forordningen om midlertidig told.

Kommissionen erindrer i den forbindelse om, at individuel behandling ikke er et krav i forordning (EØF) nr. 2423/88. Indrømmelse af individuel behandling for nogle af disse producenter kunne berøre og endog fordreje resultaterne af beregningen af en antidumpingtold for hele landet. Endvidere er det i et land som Den Kinesiske Folkerepublik i praksis meget vanskeligt at fastslå, om et selskab faktisk, både retligt og i praksis, er uafhængigt af staten, og specielt hvorvidt et selskab er uafhængigt på permanent basis, selv om det tilsyneladende nyder en vis uafhængighed på et bestemt tidspunkt.

Da individuel behandling kan forårsage indførelse af urimelige toldniveauer og give staten mulighed for at omgå antidumpingforanstaltningerne ved at kanalisere eksporten gennem den eksportør, som er pålagt den laveste antidumpingtold, har Kommissionen konkluderet, at den kun kan indrømme undtagelse fra den generelle regel om at fastsætte en enkelt antidumpingtold for statshandelslande, i tilfælde hvor det i tilstrækkelig grad er påvist, at foranstaltningernes effektivitet ikke undergraves.

I forordningen om midlertidig told viste de fastlagte kendsgerninger for Hanny Magnetics (Zuhai) Ltd i Kommissionens undersøgelse, at

(1) EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.
(2) EFT nr. L 95 af 21. 4. 1993, s. 5.
(3) EFT nr. L 196 af 5. 8. 1993, s. 47.

selskabet er uafhængigt af statsmyndighedernes indblanding i dets forretningsdispositioner, og Kommissionen indrømmede således individuel behandling. Ud fra princippet om god tro og retssikkerhed finder Kommissionen, at selskabet fortsat bør indrømmes individuel behandling. Risikoen for omgåelse er minimal i betragtning af den lille forskel, der er konstateret mellem dumpingmargenen for denne producent og for de øvrige producenter.

Resultaterne i nævnte betragtning 13 fastholdes således.

(9) Rådet bekræfter Kommissionens resultater.

E. DUMPING

1. Normal værdi

(10) Med henblik på den endelige afgørelse blev den normale værdi generelt fastsat efter samme metoder som dem, der anvendtes i forbindelse med den foreløbige fastsættelse af dumpingen, idet Kommissionen tog hensyn til nye kendsgerninger og argumenter fra parterne.

(11) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told påstod en taiwansk producent, at den fastlagte normale værdi burde have været baseret på priserne ved salg af samme vare på hjemmemarkedet, herunder også salg med tab.

Som angivet i betragtning 18 i forordningen om midlertidig told blev den normale værdi i Taiwan for denne producent fastlagt i henhold til artikel 2, stk. 3, litra a), og stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2423/88 på grundlag af den pris, der faktisk var betalt i normal handel ved salg på hjemmemarkedet af samme vare, der var solgt i tilstrækkelige mængder til at muliggøre en rimelig sammenligning.

Det konstateredes imidlertid, at størsteparten af selskabets salg på hjemmemarkedet af en varetype solgtes med betydeligt tab. Kommissionen måtte derfor ved fastsættelsen af den normale værdi undlade at medregne salget af denne varetype, da priserne i normal handel i undersøgelsesperioden ikke gav mulighed for at dække alle rimeligt medregnede omkostninger.

Hvad angår den anden varetype, var den pågældende producent i stand til at påvise, at hans salgspriser for denne vare gav tilstrækkelig fortjeneste til, at de kunne betragtes som priser i normal handel i undersøgelsesperioden. Den normale værdi for denne type blev fastlagt under henvisning til disse priser.

(12) Den kinesiske producent, der er omhandlet i betragtning 21 i forordningen om midlertidig told, hævdede, at den normale værdi fastlagt på grundlag af et land med markedsøkonomi, dvs. Taiwan, burde justeres for lavere produktionsomkostninger i Kina.

Kommissionen kan ikke godtage dette argument. Justeringer for påståede forskelle i omkostningsstruktur i et statshandelsland ville indebære, at det er nødvendigt at stole på tallene for produktionsomkostningerne i det pågældende land, og specielt omkostningerne til arbejdskraft, forsyninger fra offentlige værker og transport, ejendomsudgifter og andre former for input, som ikke bestemmes af markedskræfter, og derfor ikke giver mulighed for en rimelig sammenligning.

(13) Rådet bekræfter disse resultater og resultaterne vedrørende den normale værdi i betragtning 15 til 23 i forordningen om midlertidig told.

2. Eksportpris

(14) En taiwansk producent påstod, at Kommissionen for retfærdighedens skyld ikke burde have medtaget eksporten til klagende fællesskabsproducenter i beregningen af eksportprisen.

Kommissionen kunne imidlertid ikke godtage dette, da de pågældende salg opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 8, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88 vedrørende fastsættelsen af eksportpriser. Forordning (EØF) nr. 2423/88 foreskriver ikke noget om en sådan undtagelse, og prisernes pålidelighed er i det foreliggende tilfælde ikke berørt af den pågældende kundes status.

Det beslægtede problem vedrørende selvforskyldt skade er behandlet i betragtning 28.

(15) Rådet bekræfter dette synspunkt og resultaterne vedrørende eksportprisen i betragtning 24 til 28 i forordningen om midlertidig told.

3. Sammenligning

(16) Den kinesiske producent, der er omhandlet i betragtning 31 i forordningen om midlertidig told, påstod, at justeringen af den normale værdi for forskelle i fysiske egenskaber for disketter uden godkendelsesattest solgt til eksport ikke afspejlede hele værdien af disse forskelle.

Kommissionen undersøgte spørgsmålet. Den bemærkede, at kunden løber en vis risiko ved at købe disketter uden godkendelsesattest, og at der følgelig burde foretages justering for at afspejle forskelle i fysiske egenskaber. Den pågældende producent var imidlertid ikke i stand til at fremlægge nye beviser til støtte for dette krav. Kommissionen finder under disse omstændigheder, at den foreløbige justering fuldt ud afspejler de fastlagte forskelle i fysiske egenskaber. Kravet om yderligere justering blev derfor afvist.

(17) Flere andre kinesiske producenter og en taiwansk producent påstod, at der ved sammenligningen af den normale værdi på det taiwanske marked og prisen ved eksport ikke var foretaget justering for forskelle i direkte salgsudgifter ved salg til OEM-kunder på eksportmarkedet og ved salg på hjemmemarkedet til kunder, der ikke er OEM-kunder. Ved vurderingen af situationen for den taiwanske producent, som solgte i tilstrækkelige mængder på hjemmemarkedet til, at der kunne foretages en rimelig sammenligning, fandt Kommissionen ingen tegn på, at der var forskelle i de påløbne salgsudgifter og fortjenesterne i forskellige salgsled. Den kunne derfor ikke foretage justeringer i denne forbindelse.

4. Dumpingmargen

(18) Efter ændringerne i beregningerne af den normale værdi og eksportprisen fastlagde Kommissionen for hvert enkelt af de berørte selskaber de endelige dumpingmargener i % af cif-værdien i henhold til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi [1] til følgende :

— Japan :

Memorex Telex Japan Ltd :	49,0 %
Hitachi Maxell Ltd :	32,8 %
TDK Ltd :	44,8 %
Sony Ltd :	60,1 %

— Taiwan :

CIS Technology Ltd :	19,8 %
Megamedia Ltd :	32,7 %

— Kina :

Hanna Magnetics (Zuhai) Ltd :	35,6 %
Andre selskaber :	39,4 %

(19) Hvad angår producenter, som ikke medvirkede ved undersøgelsen, modtog Kommissionen ikke bemærkninger til sine konklusioner i betragtning 37 i forordningen om midlertidig told. Rådet bekræfter under disse omstændigheder de pågældende resultater, og dumpingmargenen for producenter, som ikke medvirkede ved undersøgelsen, fastsættes til et niveau svarende til de respektive højeste dumpingmargener.

F. EF-ERHVERVSGRENEN

(20) Producenter i Japan og Den Kinesiske Folkerepublik gjorde indsigelse mod Kommissionens afgørelse i betragtning 39 til 47 i forordningen om midlertidig told om, at de fem klagende producenter tegnede sig for en betydelig del af produktionen i Fællesskabet af 3,5" disketter og derfor måtte anses for at være erhvervsgrenen i Fællesskabet i henhold til artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88. De påstod især, at produktionen fra fællesskabsproducenter, som blev konstateret at være forbundet med producenter i de af proceduren omfattede lande, burde være medtaget i den samlede produktion i Fællesskabet ved beregningen af, om de fem klagende producenters produktion udgjorde en betydelig del af den samlede produktion i Fællesskabet af den pågældende vare.

Kommissionen erindrer i den forbindelse om, at det er fast praksis i EF's institutioner, at den samlede produktion i Fællesskabet kun kan forstås som produktionen fra de fællesskabsproducenter, som ikke er undtaget af de grunde, der er angivet i nævnte artikel 4, stk. 5, første led. Produktionen fra producenter, som er undtaget fra begrebet erhvervsgrenen i Fællesskabet på grund af deres forbindelser til eksportører, bør derfor med desto større ret ikke medregnes i den samlede produktion i Fællesskabet ved fastsættelsen af, om erhvervsgrenen i Fællesskabet tegner sig for en betydelig del af en sådan produktion.

Den logiske begrundelse for artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88 er, at producenter, som konstateres at være forbundet med eksportører, ved afgørelsen af spørgsmålet om skade ikke skal kunne søge hjælp mod illoyal handelspraksis, når de via den pågældende forbindelse kan have deltaget i eller draget fordel af den skadelige dumping. Det er kun ved at udelukke sådanne producenter i påkommende tilfælde, at EF's institutioner kan få et objektivt, ikke fortegnet overblik over virkningerne af dumpingimporten. Var dette ikke tilfældet, ville producenter, der er forbundet med eksportører eller på anden måde drager fordel af dumpingen, både bidrage til skaden og også være i stand til at sinke eller endog blokere de klagende fællesskabsproducenters forsøg på at opnå berettiget hjælp mod den skade, der forvoldes af dumpingimporten.

Kommissionen fastholder derfor sin afgørelse i betragtning 39 til 47 i forordningen om midlertidig told om, at producenter i Fællesskabet, der er forbundet med producenter i Japan, ikke bør medtages i begrebet erhvervsgren i Fællesskabet, og at de klagende producenters produktion af 3,5" disketter på dette grundlag udgjorde ca. 77 % af den samlede produktion i Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

(21) Rådet bekræfter disse resultater.

G. SKADE

1. Kumulering af virkningerne af dumpingimporten

(22) Nogle japanske producenter anfægtede Kommissionens resultater vedrørende kumulering i betragtning 50, 51 og 52 i forordningen om midlertidig told. Men de fremførte ikke nye argumenter eller kendsgerninger. Rådet bekræfter derfor Kommissionens resultater.

[1] EFT nr. L 134 af 31. 5. 1980, s. 1.

2. Priserne på dumpingimporten

(23) En japansk producent og producenter i Den Kinesiske Folkerepublik satte spørgsmålstegn ved grundlaget for Kommissionens erklæring i betragtning 55 i forordningen om midlertidig told om, at priserne på importerede 3,5" disketter i mange tilfælde var faldet mere end 75 % mellem 1988 og undersøgelsesperioden.

Kommissionen foretog en ny gennemgang af de oplysninger, der er til dens rådighed med hensyn til tendensen i eksportpriserne siden 1988. Priserne faldt betydeligt, mellem 23 % og 79 %, afhængigt af selskab og varetype.

Ved en sammenligning af priserne i begyndelsen og slutningen af undersøgelsesperioden konstateredes der prisfald på 13 % i gennemsnit for 3,5" disketter (ikke-mærkevarer) og 31 % for 3,5" disketter (mærkevarer) i denne tolvmånedersperiode.

(24) En japansk producent påstod, at Kommissionen ved fastsættelsen af prisunderbuddet burde have taget hensyn til, at selskabets salg via dets tyske datterselskab til en eneforhandler på det franske marked foregik i et andet handelsled end den pågældende EF-erhvervsgrens salg.

Efter at have modtaget påstanden foretog Kommissionen en ny undersøgelse af beregningerne af underbuddet for denne producent.

Producenten fremlagde imidlertid ikke beviser til støtte for sin påstand om, at den franske forhandlers opgaver og aktiviteter var forskellige fra andre forhandleres i Fællesskabet. Kommissionen fastsatte under disse omstændigheder denne producents priser til forhandlere og sammenlignede dem med priserne ved fællesskabsproducenternes salg til forhandlere. Priserne til andre kundekategorier blev også sammenlignet på samme niveau.

Resultatet af den reviderede prissammenligning viste en underbudsmargen, som stadig lå inden for den margen, der er nævnt i betragtning 55 i forordningen om midlertidig told.

(25) Rådet bekræfter disse resultater og resultaterne i betragtning 55 i forordningen om midlertidig told.

3. EF-erhvervsgrenens situation

(26) Da der ikke blev fremført nye argumenter og oplysninger, bekræfter Rådet Kommissionens resultater vedrørende EF-erhvervsgrenens situation i betragtning 56 til 61 i forordningen om midlertidig told og resultaterne vedrørende skade i betragtning 62.

H. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(27) På grund af en betydelig formindskelse af markedsandelen for importen fra Japan i den pågældende periode anfægtede to japanske producenter Kommissionens konklusion i betragtning 66 i forordningen om midlertidig told, at virkningerne af import fra tredjelande, som ikke var omfattet af proceduren, ikke ændrede det faktum, at den pågældende dumpingimport fra Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik, særskilt betragtet, påførte erhvervsgrenen i Fællesskabet væsentlig skade. Producenterne anmodede derfor om, at virkningerne af importen fra Japan ikke kumuleres med virkningerne af importen fra de andre berørte lande.

Kommissionen gør opmærksom på, at det med støtte fra EF-Domstolen har været fast praksis i EF's institutioner at undersøge virkningerne af dumpingimporten som et hele, undtagen hvor dumpingimporten fra et givet land er ubetydelig eller på anden måde ikke bidrager til skaden.

Kommissionen bekræftede i betragtning 54 i forordningen om midlertidig told, at importen til Fællesskabet af 3,5" disketter fra Japan faldt mellem 1988 og undersøgelsesperioden.

De pågældende varer tegnede sig dog fortsat for en betydelig del af markedet, nemlig 22 %, næsten det dobbelte af fællesskabsproducenternes.

Dumpingimporten fra de tre berørte lande, kumulativt betragtet, tegnede sig desuden for en markedsandel på 33,8 % i undersøgelsesperioden. Dette kunne sammen med det stærke pristryk fra de lave priser på dumpingimporten ikke undgå at få negative virkninger for EF-erhvervsgrenens situation, da den først havde etableret sig for ganske nylig.

Kommissionen fastholder derfor resultaterne i nævnte betragtning 66.

(28) To japanske producenter satte spørgsmålstegn ved Kommissionens anerkendelse af mangel på fuld kapacitetsudnyttelse som en indikator for væsentlig skade i betragtning 57 i forordningen om midlertidig told, samtidig med at de klagende fællesskabsproducenter undertiden importerede betydelige mængder af den pågældende vare fra de lande, der er omfattet af proceduren. Fællesskabsproducenterne påførte således sig selv skade.

Som angivet i betragtning 43 i forordningen om midlertidig told udgjorde importen af 3,5″ disketter, foretaget af alle fællesskabsproducenter undtagen en, kun en lille del af deres salg i undersøgelsesperioden. De japanske producenters argumenter understøttes således ikke af de faktiske forhold.

Den klagende producent, som importerede betydelige mængder, havde også en høj kapacitetsudnyttelsesgrad. Der er således ingen modsætning mellem Kommissionens anerkendelse af en generel mangel på fuld kapacitetsudnyttelse og importen af 3,5″ disketter. Importen var en følge af, at den pågældende producent på grund af lavprisimporten fra de berørte lande ikke var i stand til at fremskaffe de nødvendige investeringer til at udvikle en tilstrækkelig stor produktionskapacitet til at opfylde efterspørgslen i Fællesskabet. På det pågældende tidspunkt havde producenten ikke andet valg end at handle i selvforsvar og havde derfor ikke påført sig selv skade.

(29) Rådet bekræfter Kommissionens resultater vedrørende årsagssammenhæng og skade som følge af andre faktorer samt resultaterne i betragtning 64 til 74 i forordningen om midlertidig told.

I. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(30) To japanske producenter fremførte, at en told kun ville betyde stigende omkostninger og priser på forhandlernes og kundernes bekostning på et tidspunkt, hvor der var mangel på forsyninger på EF-markedet, og hvor EF-erhvervsgrenen var ude af stand til at opfylde efterspørgslen.

I betragtning 78 i forordningen om midlertidig told erkendte Kommissionen, at fællesskabsproducenternes produktion i øjeblikket ikke er tilstrækkelig stor til at dække den seneste stigning i efterspørgslen på markedet i Fællesskabet. Fællesskabsproducenterne har ikke desto mindre siden udløbet af undersøgelsesperioden for at imødegå denne udvikling forsøgt at øge produktionskapaciteten, og det kan med den frist, som antidumpingtolden har givet mod pristryk fra illoyal import, forventes, at de forsætter med at investere i denne sektor. Nye fællesskabsproducenter har desuden etableret produktionsfaciliteter i Fællesskabet som en reaktion på markedet. Kommissionen finder det vigtigt, at den klagende erhvervsgren i Fællesskabet og disse nye uafhængige fællesskabsproducenter får mulighed for at opnå den nødvendige fortjeneste for økonomisk levedygtighed på rimelige handelsbetingelser uden fordrejninger på grund af dumping. Kommissionen fastholder derfor sine resultater vedrørende Fællesskabets interesser i betragtning 75 til 80 i forordningen om midlertidig told.

(31) En importør hævdede, at en endelig antidumpingtold kun ville øge brugernes omkostninger og på ingen måde hjælpe fællesskabsproducenterne, da producenter og eksportører i lande uden told ville udnytte de højere priser og øge deres markedsandel ved at anvende lavere priser end dem, der var nødvendige for fællesskabsproducenterne.

Kommissionen bemærker imidlertid, at formålet med denne procedure er at behandle problemer, der er opstået på grund af dumpingimport fra de berørte lande. Formålet med antidumpingforanstaltninger er ikke at beskytte fællesskabsproducenterne mod normale rimelige konkurrencevilkår, hvor der er uhindret markedsadgang.

(32) Da der ikke blev fremført andre argumenter, bekræfter Rådet disse konklusioner og konklusionerne i betragtning 75 til 85 i forordningen om midlertidig told.

J. TOLDSATS

(33) I den foreløbige afgørelse fastlagde Kommissionen den nødvendige told til at afhjælpe skaden på grundlag af alle produktionsomkostninger plus en fortjeneste på 10 %. Klageren påstod, at en fortjenstmargen på 10 % ikke er tilstrækkelig til at dække fællesskabsproducenternes behov for investeringer til at øge produktionskapaciteten, afsætningen, forskningen og udviklingen af nye produkter, og at Kommissionen burde anvende en fortjenstmargen på mellem 12 % og 16 % af omsætningen til beregning af den nødvendige prisforhøjelse til at afhjælpe skaden.

(34) Kommissionen fastholder sit argument, at det med hensyn til de relevante omkostninger i undersøgelsesperioden ville være urealistisk at forvente fortjenstmargener for fællesskabsproducenterne på over de 10 %, som betragtedes som det nødvendige minimum for at sikre den pågældende erhvervsgrens levedygtighed.

(35) En japansk producent påstod, at Kommissionen ved beregningen af den nødvendige told til at afhjælpe skaden havde tilskrevet producenterne i de pågældende lande både den skade, der forvoldtes fællesskabsproducenterne af importen fra de pågældende lande, men også den skade, som skyldtes andre faktorer, navnlig importen fra lande, der ikke er omfattet af proceduren.

Kommissionen afviser denne påstand.

Ved en samlet vurdering af situationen undersøgte Kommissionen alle mulige årsager til skade for at sikre, at andre faktorer end importen fra Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik ikke var ansvarlige for den skade, der er forvoldt fællesskabsproducenterne. Undersøgelsen omfattede som angivet i betragtning 66 i forordningen om midlertidig told importen fra tredjelande, der ikke var omfattet af proceduren, og det konstateredes, at selv om en del af skaden havde kunnet tilskrives denne import, ændrede det ikke noget ved det faktum, at den skade, der forvoldtes af dumpingimporten fra de lande, der var omfattet af proceduren, særskilt betragtet var væsentlig.

Kommissionen har endvidere handlet i overensstemmelse med fast praksis i Fællesskabet for at fjerne den konstaterede skade ved kun at indføre en told svarende til dumpingmargenerne eller underbudsmargenerne for hver enkelt producent, som konstateredes at sælge til dumpingpriser. Ved at anvende denne fremgangsmåde fjerner Kommissionen ikke mere skade end den, der forvoldes af dumpingimporten, og tilskriver således ikke dumpingimporten noget skadeselement, der kunne være forårsaget af andre faktorer.

(36) Udtrykt som et vejet gennemsnit i procent af prisen frit Fællesskabets grænse fastsat i henhold til forordning (EØF) nr. 1224/80 var forskellen mellem fællesskabsproducenternes priser fastlagt efter metoden i betragtning 81 i forordningen om midlertidig told og de dumpingpriser, der anvendtes til fastlæggelse af prisunderbuddet i betragtning 55 i forordningen om midlertidig told og justeret i betragtning 27 i nærværende forordning, større end de konstaterede dumpingmargener for alle producenter i Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik og lå på 6,1 % til 40,9 % for producenterne i Japan.

Hvad angår producenter, som ikke medvirkede ved undersøgelsen, finder Kommissionen, at resultatet af dens undersøgelse danner det bedste grundlag for fastlæggelse af toldniveauet, og konkluderer således, at det højeste toldniveau, der er fastlagt for en producent i samme land, skal anvendes for producenter, som ikke medvirkede ved undersøgelsen.

(37) Rådet bekræfter Kommissionens resultater og fastsættelsen af den told, der skal anvendes, som beskrevet i betragtning 81 til 85 i forordningen om midlertidig told.

K. TILSAGN

(38) Flere producenter havde fremsat forslag til tilsagn og blev underrettet om, at Kommissionen ikke kunne godtage tilsagn i dette tilfælde. Kommissionen finder, at det ville være ekstremt vanskeligt at kontrollere tilsagnene på grund af mangelen på samarbejdsvilje i forbindelse med proceduren, de hurtige teknologiske forandringer i produktet og de svingende priser. Det ville desuden være usandsynligt, om den store mobilitet i produktionsfaciliteter i industrien ville bidrage til genetablering af redelige konkurrencevilkår på markedet.

(39) I betragtning af ovenstående konkluderer Rådet, at der bør indføres foranstaltninger i form af en endelig antidumpingtold.

L. OPKRÆVNING AF MIDLERTIDIG TOLD

(40) I betragtning af de fastlagte dumpingmargener, den skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet, og dennes usikre finansielle situation finder Rådet, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told, bør opkræves endeligt for alle selskabers vedkommende. I tilfælde hvor den midlertidige told er højere end den endelige told, opkræves et beløb svarende til den endelige antidumpingtold —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af 3,5″ disketter, som anvendes til optagelse og oplagring af indkodede digitale edb-data, henhørende under KN-kode ex 8523 20 90 (Taric-kode 8523 20 90*10) og med oprindelse i Japan, Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik.

2. Tolden fastsættes til følgende i % af prisen frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

a) 40,9 % for de i stk. 1 omhandlede varer med oprindelse i Japan (Taric-tillægskode: 8708) bortset fra varer fremstillet og solgt til eksport til Fællesskabet af følgende selskaber, som pålægges nedennævnte told:

— Memorex Telex Japan Ltd: (Taric-tillægskode: 8705)	6,1 %
— Hitachi-Maxell: (Taric-tillægskode: 8706)	20,6 %
— TDK: (Taric-tillægskode: 8707)	26,7 %

b) 32,7 % for de i stk. 1 omhandlede varer med oprindelse i Taiwan (Taric-tillægskode: 8710) bortset fra varer fremstillet og solgt til eksport til Fællesskabet af følgende selskab, som pålægges nedennævnte told:

— CIS Technology: (Taric-tillægskode: 8709)	19,8 %

c) 39,4 % for de i stk. 1 omhandlede varer med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik (Taric-tillægskode : 8712) bortset fra varer fremstillet og solgt til eksport til Fællesskabet af følgende selskab, som pålægges nedennævnte told :

— Hanny Magnetics : 35,6 %
(Taric-tillægskode : 8711).

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

1. De beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordning (EØF) nr. 920/93 for 3,5" disketter, opkræves endeligt. I tilfælde, hvor den midlertidige told er højere end den endelige told, opkræves et beløb svarende til den endelige told.

2. Overskydende beløb frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 18. oktober 1993.

På Rådets vegne
A. BOURGEOIS
Formand